

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Janou Hercíkovou ve věci žalobce L [REDACTED] B [REDACTED] narozen [REDACTED], bytem v [REDACTED] zastoupeného Mgr. et Bc. Michalem Hessem, advokátem, se sídlem Praha 1, Národní č. 58/32, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 250.000,- Kč s úroky z prodlení

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba o zaplacení 250.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně za dobu od 28. 11. 2014 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 600,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v řízení domáhá na žalované kompenzace nemajetkové újmy, která měla žalobci vzniknout nezákonným rozhodnutím – usnesením o zahájení trestního stíhání, když proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání u Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále také jako

„obvodní soud“) pod sp. zn. [REDAKCE], kdy usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 6. 8. 2012, č.j. [REDAKCE], bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Usnesení bylo ke stížnosti žalobce zrušeno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 3. 9. 2012, č.j. [REDAKCE]. Následně usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 10. 12. 2012, č.j. [REDAKCE], bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání opět pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Usnesení bylo ke stížnosti žalobce zrušeno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4. Dále usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 5. 3. 2013, č.j. [REDAKCE] bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání opět pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Na základě tohoto usnesení byl žalobce obžalován pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Rozsudkem obvodního soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. [REDAKCE], byl žalobce obžaloby zproštěn podle § 226 písm. a) trestního řádu. V rámci trestního stíhání byl žalobce zadržen, aniž by byly splněny vazební důvody, v době zadržení měl žalobce obavy o těhotnou manželku, která měla termín porodu za [REDAKCE] trestní stíhání bylo pro žalobce stresující, hrozil mu vysoký trest,

Žalobce uplatnil nárok u žalované, ta mu poskytla kompenzaci ve formě konstatování porušení práva žalobce.

Žalovaná ve věci učinila nespornou skutečnost, že žalobce u ní uplatnil dne 17. 6. 2014 nárok na odškodnění ve výši 250.000,- Kč z titulu mj. nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná shledala jako odpovídající satisfakci za nemajetkovou újmu konstatování vydání nezákonného rozhodnutí, žalobu na finanční odškodnění proto navrhuje zamítnout.

Soud ve věci zjistil z listinných důkazů pro věc podstatné následující skutečnosti. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že podle protokolu o zadržení osoby podezřelé byl žalobce dne [REDAKCE] v 22:25 zadržen, propuštěn byl dne [REDAKCE] ve 17:53 hod. Z protokolu o výslechu soby podezřelé ze dne 5. 8. 2012 a protokolu o výslechu obviněného ze dne 6. 8. 2012 se podává, že čistý měsíční příjem žalobce činil 21.000,- Kč, žalobce dne 6. 8. 2012 rovněž uvedl, že se cítí zdrav a plně schopen výslechu, výslech trval 8 minut. Usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 6. 8. 2012, č.j. [REDAKCE] bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Usnesení bylo ke stížnosti žalobce zrušeno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 3. 9. 2012, č.j. [REDAKCE]. Usnesením Policie ČR,

Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 10. 12. 2012, č.j. [REDAKCE], bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání opět pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Usnesení bylo ke stížnosti žalobce zrušeno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4. Dále usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha IV, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 5. 3. 2013, č.j. [REDAKCE], bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Na základě tohoto usnesení byl žalobce obžalován pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku spolu s obžalovanými J [REDAKCE] J [REDAKCE] a D [REDAKCE] P [REDAKCE]. Rozsudkem obvodního soudu ze dne 8. 1. 2014, č.j. [REDAKCE], byl žalobce (obžalovaný) obžaloby zproštěn podle § 226 písm. a) trestního řádu, rozsudek nabyt právní moci dne 4. 2. 2014.

Z rodného listu doloženého žalobcem plyne, že dne [REDAKCE] se žalobci narodil syn T [REDAKCE] B [REDAKCE]. Z lékařské zprávy ze dne 7. 8. 2012, 22. 8. 2012 a 26. 7. 2012 od MUDr. Martina Dvořáka a MUDr. Tomáše Kvasničky plyne, že manželka žalobce byla v tomto období těhotná, těhotenství bylo rizikové. Z lékařské zprávy ze dne 4. 4. 1990, 2. 10. 1991, 22. 10. 1993 plyne, že žalobce trpí [REDAKCE].

Z dopisu žalobce žalované ze dne 17. 6. 2014 a ze stanoviska žalované ze dne 14. 11. 2014 má soud prokázáno, že žalobce předběžně uplatnil nárok na finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu u žalované a ta mu poskytla kompenzaci ve formě omluvy, ve zbytku neshledala nárok opodstatněným.

Žalobce byl vyzván a poučen podle § 118 odst. 1 a 3 o.s.ř., aby specifikoval, jaká nemajetková újma mu vznikla a poučen o následcích nesplnění této výzvy.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Dle odst. 2 tamtéž zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

K tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle výše citovaného zákona č. 82/1998 Sb., je nutno, aby byly naplněny následující podmínky. Existence odpovědnostního titulu, tedy v daném případě nepřiměřená délka řízení představující nesprávný úřední postup, dále vznik škody a současně také příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou, přičemž všechny tyto podmínky musí být splněny současně.

V souvislosti s žalobcem tvrzeným vznikem nemajetkové újmy soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, který se týká nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené samotným trestním stíháním. Dle uvedeného rozsudku je třeba vycházet z toho, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 OdpŠk, jež je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem a jež tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Soudy při stanovení výše zadostiučinění, či jeho formy, vychází především z povahy trestní věci, délky trestního stíhání a především z dopadů trestního stíhání do osobností sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. Skutkové vymezení újmy způsobené nezákonným rozhodnutím je významné i z hlediska dokazování, neboť zatímco při nesprávném úředním postupu spočívajícím v nepřiměřené délce řízení se újma na straně poškozeného presumuje, musí být újma založená jinou skutečností prokázána, není-li zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoliv osoba, která by byla danou skutečností postižena, a šlo by tedy o notorieta, kterou dokazovat netřeba (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2555/2010).

Žalobce v dané věci požaduje kompenzaci nemajetkové újmy z titulu nezákonných rozhodnutí, kterými jsou usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 6. 8. 2012, 10. 12. 2012 a 5. 3. 2013. Z výše uvedeného přitom plyne, že v případě tvrzené újmy vzniklé nezákonným trestním stíháním, kdy by takovou skutečností byla postižena jakákoliv jiná osoba, je vznik nemateriální újmy na místě presumovat. Soud tedy shledal existenci nezákonného rozhodnutí ve věci, existenci nemajetkové újmy na straně žalobce i příčinnou souvislost. Žalobce pak byl vyzván k tvrzení prokázání intenzity této újmy, odůvodňující peněžní odškodnění. Ohledně nemajetkové újmy žalobce pouze tvrdí, že trestní stíhání mělo dopad do osobní sféry žalobce, a to na jeho pracovní činnost [REDAKCE] žalobce ovšem ani nenastínil příčinnou souvislost mezi trestním stíháním a ukončením činnosti [REDAKCE] dále toto své tvrzení nijak neprokázal. Žalobce rovněž neprokázal svá tvrzení, že v důsledku 14 hodinového zadržení zhubl 3 kg, ohledně dopadu trestního stíhání do psychické sféry jsou tvrzení žalobce velmi obecná. Žalobce k těmto nedostatečným tvrzením ani nenavrhl žádné důkazy.

K formě a výši zvoleného zadostiučinění lze uzavřít, že samotné konstatování porušení práva žalobce, jehož se žalobci od žalované dostalo, se soudu s přihlédnutím ke shora vyloženým okolnostem věci jeví zcela dostačující satisfakcí. V této souvislosti je na místě připomenout, že *„forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou*

představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namístež pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat.“ (Viz. cit. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.6.2012, sp.zn. 30Cdo 2813/2011.). v takové intenzitě, odůvodňující přiznání zadostiučinění v penězích. Bylo pak na žalobci, aby podrobně tvrdil a prokazoval intenzitu nemajetkové újmy vzniklé mu v důsledku trestního stíhání. Žalobce této povinnosti nedostal navzdory poučení soudu ve smyslu ust. § 118a odst. 1,3 o.s.ř., soud proto shledal jako odpovídající satisfakci omluvu, která již byla žalobci poskytnuta, proto žalobu požadující finanční odškodnění, zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. kdy účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Úspěch ve věci měla žalovaná, soud proto rozhodl, že žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení, výše nákladů je tvořena paušální náhradou hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. za provedené úkony (vyjádření k žalobě, účast na jednání) ve výši 300,- Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 ve dvojím vyhotovení .

Nesplní-li povinný dobrovolně, co je mu uloženo tímto rozsudkem, může oprávněná podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

V Praze dne 24. listopadu 2016

JUDr. Jana Hercíková, v. r.
soudkyně

Za správnost: Olahová